

er det meget dyrt at bygge. Bygningsmaterialierne er gaaet stærkt op i Pris, Arbejdslønnen er gaaet op, kort sagt, det er meget dyrt at opføre de nødvendige Bygninger. Altsaa baade Jordprisen og de store Udgifter til Opførelse af nye Bygninger forekommer mig at lægge Hindringer i Vejen for, at Udstykning kan finde Sted. Men der er jo mere endnu. Det er jo ikke alene nødvendigt at faa Jord og Bygninger for at drive et Landbrug, det er ogsaa nødvendigt, at der tilvejebringes en passende Besætning; og givet er det jo, at det at anskaffe en passende Besætning til et saadant mindre Landbrug er næsten umuligt for Tiden, i alt Fald vil det medføre overordentlig store Udgifter. Baade den højere Jordpris, de store Udgifter til Bygninger og de meget store Udgifter til Anskaffelse af Besætning gør jo altsaa, at Udstykningen nu møder store Vanskeligheder, og jeg frygter noget for, at de, der under de nuværende Forhold overtager saadanne udstykkede Parceller, vil komme til at sidde, som man siger, haardt i det, og der er en meget stor Fare for, at de i Løbet af nogle Aar, naar Priserne paa Landbrugsprodukterne igen gaar noget ned, vil komme til at leve under meget trykkende økonomiske Forhold, for saa vidt som de overhovedet kan vedblive at holde sig ved den lille Bedrift, de har faaet. Hvis vi derfor her stod overfor et nyt Lovforslag, vilde jeg være tilbøjelig til at henstille og foreslaa, at vi stillede Sagen i Bero, indtil Tiderne igen har forandret sig, saaledes at Udstykning kan finde Sted, og det kan ventes, at de, der overtager Parcellerne, kan faa dem paa rimelige og gunstige Vilkaar. Men det foreliggende Forslag er jo, som den højtærede Minister og det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) gjorde opmærksom paa, ikke noget nyt Forslag; man kan vel nærmest betegne det som en Fornyelse eller Forlængelse af Loven af 1911. Det stiller sig jo ogsaa saaledes, at Lovforslaget er blevet enstemmig vedtaget i det andet Ting, og man tør vel ogsaa gaa ud fra, at selv om ogsaa Loven bliver gennemført, vil særlig alle Bestyrelserne for Udstykningsforeningerne omkring i Landet og alle de, der kan tænkes at have Lyst til at besøge en Parcel af en udstykket Landejendom, vise den fornødne Forsigtighed og tage Hensyn til, hvorledes Forholdene for Tiden er. Lovforslaget kan altsaa efter min Mening ikke medføre nogen Skade. Der er Sandsynlighed for, mener

jeg, at Loven vil blive liggende; Resultatet vil blive, at Udlaanene ikke vil blive benyttet i ret stort Omfang; Forholdene stiller sig saaledes for Tiden, at det vanskeligt vil kunne lade sig gøre. Men der er jo ingen Skade sket ved, at Loven ligger, saa at den, hvis Forholdene forandrer sig, kan udnyttes. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg skal tilføje, at til de Ændringer, som er foreslaede og gennemførte i det andet Ting, har jeg intet at bemærke, ingen Indvending at gøre. Jeg har kun ment ved de Bemærkninger, jeg her har fremsat, at ville sige som saa: Idet vi stemmer for dette Lovforslag, vil vi ikke deri have indlagt, at vi vil opfordre Landboerne til at fremskynde en Udstykning af Landejendomme for Tiden, da det efter vor Formening vil være uheldigt i Øjeblikket. Den Tid kan jo komme igen, hvor Udstykning af Landejendomme kan lade sig gøre paa god og forsvarlig Maade; saa er det et godt Arbejde, der gøres, saa er det samfundsnyttigt. Men hvis vi gaar hen og driver Udstykningen for stærkt frem under de nuværende Forhold og tilvejebringer en Mængde mindre Hjem, hvor vedkommende kommer til at virke og arbejde under meget trykkende økonomiske Forhold, er det gavnligt ikke til Stede, og saa er Sagen i Virkeligheden heller ikke samfundsnyttig.

Jeppesen: Den lille Lov, som blev vedtaget i 1906, om Udlaan af Stats-Laanefonden til Udstykningsforeninger har sikkert virket efter sin Hensigt. I de Aar, der er gaaet siden, er der rejst adskillige selvstændige Hjem her i Landet, og de er rejste betydeligt billigere, og Jordpriserne har været betydeligt lavere, end hvis den Jord havde været købt af private Jordsælgere. De Ændringer, som er foretagne i Lovforslaget under Behandlingen i Folketinget, er jo ikke store, som det allerede er fremhævet her, og disse Ændringer har min fulde Billigelse.

I de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), var det jo langt fra noget lyst Billede, det ærede Medlem tegnede af det mindre Landbrugs Vilkaar i den Tid, som kommer. Jeg skal dertil sige, at der kan maaske være en Del i disse Betragtninger; men Forholdet er jo sikkert det, at Trangen til Jord, Trangen til at faa selvstændige Erhverv holder man nu en Gang ikke nede, selv om Konjunkturerne maaske ikke er saa gode, som de kunde være; og det